

Rodzaj dokumentu	Interpretacja indywidualna
Sygnatura	Nr DFP-Fn-XVI.310.1.2021
Data	2021-03-22
Autor	Prezydent Miasta Łodzi
Temat	opłata skarbową od pełnomocnictwa składanego do skargi na czynności komornika
Słowa kluczowe	opłata skarbową

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Łodzi działając na podstawie przepisu art. 14j § 1 oraz 14 c § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja Podatkowa (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.)

po rozpatrzeniu

wniosku z dnia 27.01.2021 r. (data wpływu 04.02.2021 r.), w sprawie wydania indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie opłaty skarbowej

postanawia

uznać, że stanowisko przedstawione we wniosku jest prawidłowe.

UZASADNIENIE

W dniu 04.02.2021 r. do Wydziału Finansowego w Departamencie Finansów Publicznych Urzędu Miasta Łodzi wpłynął wniosek , o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie opłaty skarbowej od składanych pełnomocnictw. Przedmiotem żądanej interpretacji jest art. 1 ust. 1 pkt 2 oraz art. 6 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (t.j. Dz. u. z 2020 r., poz. 1546 z późn. zm., dalej jako: Ustawa o opłacie skarbowej) w zw. z art. 91 i art. 767 § 1 i 5 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1575 z późn. zm., dalej jako: Kodeks postępowania cywilnego) - wynikające z zaistniałego stanu faktycznego.

We wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca jest osobą fizyczną – radcą prawnym, który działając jako profesjonalny pełnomocnik, podejmuje się reprezentowania podmiotu gospodarczego (dalej jako „Klient”), w sprawach związanych z windykacją przysługujących mu wierzytelności na etapie postępowania egzekucyjnego. Podstawą działań podejmowanych w imieniu Klienta przez wnioskodawcę jest pełnomocnictwo udzielone przez Klienta.

Wnioskodawca zawsze przy realizacji pierwszej czynności dokonywanej przed komornikiem składa odpis udzielonego mu pełnomocnictwa, nie uiszczając opłaty skarbowej, albowiem takowa w przypadku czynności złożenia dokumentu pełnomocnictwa przed komornikiem sądowym nie jest wymagana Ustawą o opłacie skarbowej.

W toku postępowania egzekucyjnego Wnioskodawca, na podstawie art. 767 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego składa skargę na czynności komornika prowadzącego to postępowanie (dalej również jako „skarga”).

Skarga przysługuje do Sądu Rejonowego, lecz zgodnie z treścią art. 767 § 5 Kodeksu postępowania cywilnego wnosi się ją do komornika, który dokonał zastrzeżonej czynności lub zaniechał jej dokonania.

Wnioskodawca składając skargę na czynności komornika i wnosząc ją do właściwego komornika nie dołącza do niej nowego pełnomocnictwa, lecz powołuje się na

pełnomocnictwo znajdujące się w aktach postępowania egzekucyjnego (dalej również „akta komornicze”).

Komornik sądowy po otrzymaniu skargi może w ustawowym terminie uwzględnić skargę w całości. Wówczas zawiadamia on jedynie skarżącego o uwzględnieniu skargi. Jednak, w przypadku, gdy skarga nie zostanie przez komornika uwzględniona w całości, sporządza on uzasadnienie zaskarżonej czynności i przekazuje ją wraz ze skargą i aktami komorniczymi do właściwego sądu. Wówczas, w przekazanych do sądu przez komornika aktach postępowania egzekucyjnego znajduje się pełnomocnictwo, na które Wnioskodawca powołał się składając skargę i które stanowi podstawę jego umocowania do występowania przed sądem w sprawie rozpoznania skargi.

Pełnomocnictwa przedkładane są komornikom sądowym mającym siedzibę na terenie miasta Łodzi, zaś sądem właściwym do rozpoznania skargi na czynności komornika jest sąd rejonowy znajdujący się na terenie miasta Łodzi.

Wobec powyższego pytanie wnioskodawcy brzmi następująco:

Czy Wnioskodawca jako profesjonalny pełnomocnik, który działa przed sądem w sprawie rozpoznania skargi na czynności komornika sądowego, w oparciu o pełnomocnictwo złożone przy realizacji pierwszej czynności dokonywanej przed komornikiem do akt postępowania egzekucyjnego, a przekazane do sądu przez komornika sądowego w aktach tego postępowania (zgodnie z trybem przewidzianym w art. 767 § 5 Kodeks postępowania cywilnego), jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej jako opłaty od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii) w sądzie – to jest czy czynność polegająca na przekazaniu przez komornika akt postępowania egzekucyjnego, w których znajduje się pełnomocnictwo Wnioskodawcy, stanowi złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii) w sądzie, w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o opłacie skarbowej, a w konsekwencji rodzi po stronie Wnioskodawcy i jego mocodawcy obowiązek zapłaty opłaty skarbowej?

Stanowisko wnioskodawcy:

W ocenie wnioskodawcy pełnomocnik będący radcą prawnym lub adwokatem, który działa przed sądem w sprawie rozpoznania skargi na czynności komornika w oparciu o pełnomocnictwo znajdujące się w aktach postępowania egzekucyjnego, a przekazanych przez komornika do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (zgodnie z trybem przewidzianym w art. 767 § 5 Kodeksu postępowania cywilnego) nie jest zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od złożenia pełnomocnictwa, jako że czynność przekazania do sądu dokumentu pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii) przez komornika sądowego, w aktach sprawy egzekucyjnej nie jest złożeniem dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii) w sądzie, w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o opłacie skarbowej, który rodziłby po stronie Wnioskodawcy i jego pełnomocnika obowiązek zapłaty opłaty skarbowej.

1. Dokument pełnomocnictwa (jego odpis, wypis lub kopia) złożony przed komornikiem sądowym a opłata skarbowa

Na wstępie uzasadnienie niniejszego wniosku Wnioskodawca pragnie wskazać, że jako profesjonalny pełnomocnik wstępując do postępowania egzekucyjnego zawsze przy realizacji pierwszej czynności dokonywanej przed komornikiem składa odpis udzielonego mu pełnomocnictwa do występowania w imieniu klienta w tym postępowaniu.

Czynność złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (a także jego odpisu, wypisu lub kopii) przed komornikiem sądowym nie podlega obowiązkowi zapłaty opłaty skarbowej, o której mowa w Ustawie o opłacie skarbowej.

Powyższe wynika z faktu, iż zgodnie z zakresem przedmiotowym Ustawy o opłacie skarbowej określonym w art. 1 ust 1 pkt 2 tej ustawy, opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury, albo jego odpisu, wypisu lub kopii w sprawie z zakresu administracji publicznej lub postępowaniu sądowym, zaś sam obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje, zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o opłacie skarbowej, wyłącznie z chwilą złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii) w organie administracji publicznej sądzie, lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust 2 ustawy tj. podmiocie innym niż organ administracji rządowej i samorządowej wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej. Komornik sądowy nie kwalifikuje się do żadnej z powyższych kategorii podmiotów co oznacza, iż decyzją ustawodawcy czynność złożenia przed nim dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii) nie została obciążona opłatą skarbową na gruncie Ustawy o opłacie skarbowej.

Powyższa teza została potwierdzona m.in. w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 26 maja 2017 r. sygn. I SA/Lu/1052/16 gdzie sąd wskazał, że użyte w art. 1 ust. 1 pkt 2 Ustawy o opłacie skarbowej sformułowanie *złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa albo jego odpisu, wypisu lub kopii w postępowaniu sądowym*, nie obejmuje złożenia dokumentu pełnomocnictwa (w oryginale, odpisie, wypisie lub kopii) komornikowi sądowemu, w związku z prowadzoną przez niego egzekucją.

2. Zakres pełnomocnictwa złożonego przed komornikiem sądowym.

Pełnomocnictwo złożone przez Wnioskodawcę przed komornikiem sądowym jest pełnomocnictwem procesowym, które zgodnie z treścią art. 91 Kodeksu postępowania cywilnego daje pełnomocnikowi legitymację do wnoszenia w toku postępowania egzekucyjnego środków zaskarżenia, spośród których podstawowym jest skarga na czynności komornika uregulowana w art. 767 Kodeksu postępowania cywilnego. Ponadto pełnomocnictwo złożone w aktach komorniczych wywiera skutek także w postępowaniu w sprawie rozpoznania wskazanej skargi przed sądem.

Jednocześnie zaznaczenia wymaga, że postępowanie sądowe w sprawie rozpoznania skargi na czynności komornika sądowego ma charakter wypadkowy dla toczącego się postępowania egzekucyjnego, a ponadto do rozpoznania skargi przez sąd dochodzi dopiero w sytuacji, w której komornik, w trybie tzw. autokontroli realizowanej na podstawie art. 767 § 5 Kodeksu postępowania cywilnego, nie uwzględni skargi w całości.

I tak, jeżeli skargę na czynności komornika wnosi Wnioskodawca, tj. ten sam pełnomocnik, który został ustanowiony w toku postępowania egzekucyjnego, wówczas:

1. Do skargi nie ma potrzeby załączać odrębnego pełnomocnictwa, a w konsekwencji nie dochodzi do złożenia przez pełnomocnika dokumentu pełnomocnictwa (lub jego odpisu, wypisu, lub kopii) w sądzie.
2. Dotychczasowe pełnomocnictwo jest przekazywane do sądu przez komornika, w aktach komorniczych.
3. Sąd samodzielnie bada akta postępowania egzekucyjnego także pod kątem tego, czy zawierają pełnomocnictwo procesowe.

Na marginesie wskazać można również, że potwierdzeniem, iż w stanie faktycznym dotyczącym Wnioskodawcy sąd dopuszcza do działania pełnomocnika w oparciu o pełnomocnictwo znajdujące się w przesłanych mu przez komornika aktach postępowania egzekucyjnego jest również konstrukcja wzoru formularza służącego do złożenia skargi na czynności komornika określona w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 listopada 2018 r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępniania urzędowego formularza skargi na czynności komornika (Dz. U. poz. 2296). W treści formularza każdorazowo wskazuje się pełnomocnika, jednakże jego dane adresowe podaje się wyłącznie w sytuacji, w której

dotychczas nie brał udziału w postępowaniu egzekucyjnym (pkt 3.2 formularza), a to oznacza, że sąd bazuje wówczas na danych wskazanych w pełnomocnictwie z akt komorniczych.

Podsumowując powyższe rozważania podkreślić należy, że w przypadku Wnioskodawcy:

1. rozpoznanie środka zaskarżenia na czynności komornika stanowi element postępowania egzekucyjnego, w którym pełnomocnik został już uprzednio skutecznie ustanowiony.
2. Wnioskodawca działając w oparciu o pełnomocnictwo udzielone mu w postępowaniu egzekucyjnym nie dołącza do skargi na czynności komornika nowego pełnomocnictwa, lecz wystarczającym dla wykazania jego umocowania jest powołanie się na dokument stwierdzający jego udzielenie, znajdujący się w aktach komorniczych.
3. W konsekwencji, na żadnym etapie rozpoznania złożonej przez pełnomocnika skargi na czynności komornika, nie dochodzi do sytuacji, w której to Wnioskodawca składałby dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa (jego odpis, wypis, lub kopię) w sądzie.

3. Moment powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej na gruncie art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o opłacie skarbowej.

Skoro zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 pkt 2 Ustawy o opłacie skarbowej, opłacie skarbowej podlega m.in. złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa albo jego odpisu, wypisu lub kopii w postępowaniu sądowym to w ocenie Wnioskodawcy dla rozstrzygnięcia uzasadnienia będącego przedmiotem niniejszej interpretacji kluczową jest wykładnia przepisu art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o opłacie skarbowej, który określa moment powstania obowiązku podatkowego, a w konsekwencji determinuje powstanie tego obowiązku co do zasady. I tak, zgodnie z treścią ww. przepisu obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje z chwilą złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu, kopii) w sądzie.

Subsumpcja tegoż przepisu winna jednak zostać przeprowadzona przy uwzględnieniu okoliczności prawnych i faktycznych, na które wskazał Wnioskodawca w pkt 1 i 2 niniejszego uzasadnienia.

Ustawodawca konstruując treść przepisu art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o opłacie skarbowej wyraźnie wskazał, że nie jest istotnym samo złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii), lecz równie istotnym jest podmiot, w którym ten dokument jest składany – a więc w świetle ustawy - organ administracji publicznej, sąd lub podmiot określony w art. 1 ust. 2 Ustawy o opłacie skarbowej. Jak już wskazano w pkt 2 niniejszego uzasadnienia, w przypadku Wnioskodawcy nie dochodzi do złożenia przez niego pełnomocnictwa w sądzie, albowiem dokument umocowujący do działania znajduje się w aktach komorniczych. W ocenie Wnioskodawcy, z treści przepisu art. 6 Ustawy o opłacie skarbowej wynika, iż opłacie tej podlega złożenie dokumentu pełnomocnictwa, nie zaś jego przekazanie wraz z aktami sprawy przez komornika do sądu. Istotna w tym zakresie jest sama czynność złożenia, ponieważ przepisy Ustawy o opłacie skarbowej nie wiążą powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej z faktem ustanowienia pełnomocnika, ani też istnienia w obrocie ważnego umocowania, lecz z faktem jego złożenia (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 6 lutego 2013 r. Sygn. I SA/Sz 737/12).

Podobnie Naczelny Sąd Administracyjny w orzeczeniu z dnia 23 lipca 2013 r. sygn. akt II FSK 2303/11 wskazał, iż to każdorazowe złożenie do akt dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii obliguje do uiszczenia opłaty skarbowej od takiego dokumentu.

Przesłanie do sądu akt sprawy przez komornika sądowego wraz ze znajdującym się w nim dokumentem stwierdzającym udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisem, wypisem lub kopią),

w ocenie Wnioskodawcy nie może być zakwalifikowane jako rodzące po stronie pełnomocnika obowiązek zapłaty opłaty skarbowej.

Dodatkowym argumentem przemawiającym za brakiem ustawowego obowiązku zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, które w sprawie przed sądem przedkładane jest przez komornika wraz z pozostałymi dokumentami znajdującymi się w aktach postępowania egzekucyjnego jest fakt, iż jak już wskazano powyżej, ustawodawca dopuszcza sytuację, w której złożona przez Wnioskodawcę w imieniu klienta skarga na czynności komornika nigdy nie zostanie przekazana do sądu. Stanie się tak w przypadku realizacji przez komornika jego uprawnienia do uwzględnienia skargi w całości - wówczas postępowanie sądowe w sprawie rozpoznania skargi nie zostanie w ogóle zainicjowane.

To z kolei rodzi pytanie o intencje racjonalnego ustawodawcy. Uwzględniając bowiem, że zgodnie z art. 6 ust. 2 Ustawy o opłacie skarbowej opłatę należy wpłacić z chwilą powstania obowiązku jej zapłaty, w przypadku przyjęcia założenia, że przekazanie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa w aktach komorniczych do sądu, rodziłoby na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy po stronie pełnomocnika obowiązek zapłaty opłaty skarbowej, otwartym pozostaje pytanie w jaki sposób pełnomocnik miałby dowiedzieć się, w którym momencie komornik faktycznie (o ile w ogóle) akta postępowania przekazał do sądu, a tym samym kiedy został obciążony obowiązkiem uiszczenia daniny. Ustalenie tego każdorazowo poprzez doraźny kontakt pełnomocnika z komornikiem sądowym przy znaczącej ilości prowadzonych spraw może stanowić nadmierne, nie poparte żadnymi przepisami prawa obciążenie pełnomocnika, częstokroć niemożliwe do realizacji.

Wskazane powyżej argumenty, w ocenie Wnioskodawcy czynią w pełni zasadną i potwierdzającą tezę stawianą przez prof. dr hab. Zbigniew Ofiarskiego, iż w tej samej sprawie ze skargi na czynności komornika profesjonalny pełnomocnik, który złożył pełnomocnictwo u komornika sądowego, nie będzie miał obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej, zaś pełnomocnik, który wstąpi do postępowania w związku ze skargą na czynności komornika, złoży to pełnomocnictwo w sądzie, będzie obowiązany ją zapłacić (Z. Ofiarski, Komentarz do ustawy o opłacie skarbowej [w:] Ustawa o opłacie skarbowej. Ustawa o podatku od czynności cywilnoprawnych. Komentarz, wyd. IV, Warszawa 2018, art. 6).

Czynność przekazania dokumentu pełnomocnictwa w aktach komorniczych przez komornika nie stanowi czynności rodzącej obowiązek zapłaty opłaty skarbowej po stronie Wnioskodawcy jako pełnomocnika oraz jego mocodawcy ponieważ nie jest czynnością polegającą na złożeniu dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu lub kopii) w sądzie, w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o opłacie skarbowej.

Wnioskodawca, choć nie ma wątpliwości co do stawianej we wniosku tezy, iż w opisanym stanie faktycznym nie dochodzi do realizacji przesłanki rodzącej obowiązek zapłaty opłaty skarbowej, z ostrożności wskazuje na ogólną zasadę prawa podatkowego *in dubio pro tributario*, która w myśl art. 2a Ordynacji Podatkowej oznacza, że nie dające się usunąć wątpliwości co do treści przepisów prawa podatkowego rozstrzyga się na korzyść podatnika. Realizacja tej zasady ma na celu zwiększenie ochrony podatnika, tak aby nie ponosił on negatywnych konsekwencji związanych z funkcjonowaniem wadliwych (również z uwagi na ich nieczytelność lub niespójność) przepisów prawa.

Prezydent Miasta Łodzi uznał stanowisko wnioskodawcy za prawidłowe w pełnym zakresie i korzystając z treści zapisów art. 14c § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja Podatkowa (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.) odstąpił od uzasadnienia prawnego.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę i obecnie obowiązującego stanu prawnego.

Na niniejszą interpretację stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2019 r., poz. 2325, z późn. zm.) tj. na adres Urzędu Miasta Łodzi, Departament Finansów Publicznych, Wydział Finansowy, ul. Sienkiewicza 5, 90-113 Łódź. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 § 1 ww. ustawy), w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy).